

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvie Šiškeové a soudců Ivo Pospíšila a Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **V. T. D.**, zast. JUDr. Danielem Choděrou, advokátem se sídlem Malá Štěpánská 2033/8, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2025, č. j. OAM-5/ZA-ZA11-HA13-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 1. 2026, č. j. 33 Az 15/2025 - 58,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a dále rozhodl, že žalobci pro existenci důvodů podle § 15a zákona o azylu nelze udělit doplňkovou ochranu. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce bránil u Krajského soudu v Brně, který žalobu zamítl rozsudkem označeným v záhlaví.

[2] Žalobce (dále „stěžovatel“) v kasační stížnosti namítá, že splnil podmínky pro udělení humanitárního azylu. Vyhrožují mu totiž smrtí příbuzní jeho přítelkyně, kterou zavraždil. Tyto obavy nejsou hypotetické a stěžovatel by je k výzvě žalovaného doložil. K naplnění výhrůžek má dojít po návratu stěžovatele do Vietnamu. Stěžovatel odkázal na judikaturu vztahující se k udělení mezinárodní ochrany podle § 12 písm. b) zákona o azylu s tím, že posuzování odůvodněných obav z pronásledování má prospektivní povahu. Stěžovateli sice nehrozí pronásledování z důvodů v tomto ustanovení uvedených, ale ze strany soukromých osob, a mělo vyústit v udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Představa o tom, že by se stěžovatel mohl v zemi původu obrátit na státní orgány s žádostí o pomoc, neodpovídá realitě.

[3] Krajský soud dále nepřiměřeně přísně aplikoval vylučující klauzuli podle § 15a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, což bude mít za následek zpřetrhání vazeb se stěžovatelovou dcerou. Na síle těchto vazeb nic nemění fakt, že stěžovatel není jejím právním otcem a má ji v péči jiná rodina.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že stěžovatel nepředestřel žádné skutečnosti svědčící o tom, že by naplňoval podmínky pro udělení jakékoli formy mezinárodní ochrany. Důvodem žádosti o mezinárodní ochranu byla snaha o legalizaci pobytu na území České republiky.

[5] Kasační stížnost je jako celek přípustná a projednatelná. Vzhledem k tomu, že v předcházejícím řízení u krajského soudu rozhodoval specializovaný samosoudce, musí Nejvyšší správní soud (NSS) posoudit, jestli kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)]. Pokud tomu tak není, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Kasační stížnost je přijatelná v případě, kdy se (i) dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou NSS, (ii) týká právních otázek, které dosavadní judikatura řeší rozdílně, (iii) pokud je třeba učinit judikaturní odklon, a (iv) pokud by NSS v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledal zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele (usnesení NSS z 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, či ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, bod 11).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] K námitce stěžovatele týkající se humanitárního azylu je třeba připomenout, že na jeho udělení není právní nárok a rozhodnutí o něm podléhá správnímu uvážení. Jak ke správnímu uvážení uvedl NSS v rozsudku ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 - 48, „*správní rozhodnutí pak podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem. Za splnění těchto předpokladů není soud oprávněn z týchž skutečností dovozovat jiné nebo přímo opačné závěry*“. Krajský soud vypořádal žalobní námitku týkající se humanitárního azylu způsobem odpovídajícím judikatuře NSS, kterou v napadeném rozsudku hojně citoval (srov. body 32-36 napadeného rozsudku).

[8] Tvrzení o pronásledování ze strany soukromých osob, poukazy na judikaturu vztahující se k § 12 písm. b) zákona o azylu ani námitka, že se stěžovatel v zemi původu nemůže obrátit na státní orgány, nemají svůj předobraz v žalobě, a proto se jedná o nepřipustnou kasační argumentaci ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť ji stěžovatel neuplatnil v žalobě, ač tak učinit mohl.

[9] Stěžovatel se dále brání vůči aplikaci vylučující klauzule podle § 15a odst. 1 písm. b) zákona o azylu na svůj případ. NSS však zjistil, že stěžovatel v žalobě ani tímto směrem vůbec neargumentoval, a krajský soud proto tuto část rozhodnutí žalovaného posoudil pouze z hlediska jeho přezkoumatelnosti. Stěžovatel tedy v žalobě neuplatnil žádnou věcnou

pokračování

argumentaci proti aplikaci vylučující klauzule, ač tak učinit mohl, a proto je i tato kasační námitka nepřijatelná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s.

[10] Kasační soud uzavírá, že městský soud vycházel z relevantní judikatury a jeho závěry jsou s ní v souladu. V projednávané věci ani nedošlo k zásadnímu pochybení, které by mohlo mít dopad do stěžovatelova hmotněprávního postavení. NSS proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51-53). Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. dubna 2026

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu